

לאמריקה הלוך ושוב

אחת שחזרה אלינו שוב, ולדעתי תמשיך לתורר שוב ושוב. היא חוזרת לוי, הדוגמת ניה ומלכת-היפוי לשעבר והידועה כאהבת-ישראל אמיתית. היא אומנם מעדיפה לחיות ולגור באמריקה, אבל מה זה משנה? העני קר שבסוף היא תחזור, לא משנה לכמה זמן.

ובכלל, למה להאשים אותה? מה היא אשמה שהיא מצאת בעבר, ומוצאת בהווה, את אהבתה רק בדמותם של בחורים נוסח אמריקה, ישראלים-לשעבר או יהודים אבל מאלה שאמריקה היא-היא הארץ שלהם? וכך היא שוב פה. במסגרת חגיגות ה-33 שלושים למדינה הזמינו אותה לבוא ולהעניק למולדת את מה שהיא יודעת על ה-מסלול. ובאמת, ממש בערב הגיעה ארצה

רחל מרחלת על כל העולם

נאום גבר לא נשי

„אני אומנם עושה עבודה של אשה, אבל אני בפירוש לא נשי, וכל ישראלי ממוצע שהסתובב קצת בעולם, ראה ומבין ויודע שאיפור הוא, בעצם, מיקצוע גברי. רק גבר יכול להיות אובייקטיווי לגבי נשים. יש לו עין בוחנת הרבה יותר, והוא לא משוחזר וקנאי. גבר אמין בהרבה מכל אשה שהיא בכל הנוגע לאופנה ולאיפור. ראייה לכך: מרבית מעצבי-האופנה הכי דגולים בעולם הם גברים, מאירופה ואמריקה ועד יפאן. רק לארץ שלנו, האופנה והקידמה עדיין לא הגיעו. משום כך מסתכלים עלי כעל יצור משונה, עם המון חשדנות. אבל כשר הנשים לומדות להכיר אותי, קורה שהן לא מוכנות עוד שמישהו אחר יאפר אותן, חוץ ממני.“

נאום הגבר הצעיר, גבה-הקומה ובעל העיניים הירוקות הר גדולות, ויקטור ספיר, שהוא „בן-תערוכת“ ויפה בהתאם. הוא מסודר בחיים לא רע. יש לו עבודה שהוא אוהב, הוא חי ונושם כפי שנראה לו, ואין מי שיגיד לו מה לעשות. והוא אוהב להיות לבד, לא קשור, להיות כצו בשמתו הפגועה.

וכל זה למה? ובכן, בעיקבות מילחמת יום-הכיפורים הוא עבר משבר רציני. הוא נפצע במילחמה ברגליו, קשה למדי, ושכב בבית-החולים יותר משיערה חודשים. זו היתה תקופה קשה מאד, לדבריו, ואז, ממש בבית-החולים, חש כיצד הוא משתנה וכל חייו פונים לכיוון אחר. משעב את בית-החולים חיפש מקום לברוח אליו, וזאת עשה, אבל לא סתם בשביל להיזרק בעולם. הוא נסע לפאריס ושם למד איפור ועיצוב-אופנה. דברים שמשכו את ליבו מכבר. זיווה תלב, שהיתה אז מנכ"ל חברת אולטימה, פגשה בו בפאריס, החזירה אותו ארצה ומינתה אותו המאפר הראשי של החברה. הוא מספר שאין בעולם חברת-תמרוקים המכבדת את עצמה שאינה מתהדרת במאפר ממין זכר, וטוען שכל המאפרים בסרטים הם גברים. „אם נכנסים לזה, אי-אפשר לצאת“, הוא אומר. „זה תופס כמו עלוקה.“

והוא מתוודה: „אני יפה, אני יודע. אבל אני לא נהנה מזה כמו גברים אחרים. להיפך, זה ממש גורם לי סבל. תמיד נדמה לי שמשתמים בי כמו בבובה יפה, שמוציאים אותה בשביל להראות, מין כרטיס-ביקור להצלחה. לכן אני מסתגר בדלת אמיתי ומשתדל לעורר מה שפחות תשומת-לב. אני לא מסתובב בכל המקומות האופנתיים, זה לא הסטייל שלי. אני זאב-ברודד אמיתי.“

ויקטור ספיר (בפעולה)
אחרי המשבר

נכון שמפיצים עלי כל מיני שמועות מרושעות, אבל זה רק מקינאה. אני משתדל לא להתייחס אליהן. „בטח שזה כואב, אבל למדתי לחיות עם זה. אין ברירה. הארץ קטנה, הנשים שאני מאפר מכירות אותי טוב, וכולן ידידותיות וסימפטיות, וכולן מרוצות. נכון שמפעם לפעם אחת הקליינטיות מנסה להתחיל אתי, אבל אני רומז מייד, וחד-משמעית, שאני לא מעוניין. ומעולם לא קרה לי שהתחלתי עם קליינטית. אצלי — העבודה היא קודש. לא שאין לי יומרות — אני רק רוצה את השקט שלי.“

„אין לי אהבות. גם מעולם לא היו לי. אני לא מתאהב. בכלל, קשה לי לראות את עצמי מואהב וחי עם מישהי תקופה ארוכה. כן, יש לי ידידה טובה. היא לא עובדת באותו המיקצוע, היא מורה, אבל אנחנו יחד שנה וחצי לסירוגין. כשנמאס — משחררים, וכשמתחיל לעשעם — חוזרים.“

זהו, בערך. ויקטור מתגורר לבדו, בדירת-הרווקים החדשה שקנה לו, ויש לו מכונית לא רעה ואין לו תלונות. הוא רק מבקש שיפסיקו לרכל עליו ושיקבלו אותו כמות שהוא. אפילו אם המיקצוע שלו לא-כליכך קונוונציונאלי.

חווה לוי
הראש והלב

כבר דיגמנה בתצוגת הראשונה. היא באה לחדש, וכבר לא-כליכך רוצה לחזור. חווה מספרת שכשהיא באמריקה היא אומנם עובדת קשה ועושה חיים עם חברה לדירה רחוקה, המליונר האמריקאי בן ה-33 ג'ורג' ברוך, אבל בכל-זאת ראשה וליבה בארץ וחסרת לת התחילה המקשרת.

היא קשורה שם עם סוכנות-דוגמניות גדולה, ומדגמת עבור חברות גדולות רבות מפורסמות, וברור-הישם — שם כבר יש לה. רק אווירה מישפחתית ההחברה הישראליים והטובים חסרים לה שם. על חייה עם ג'ורג' היא אומרת: „אלה לא חיים סוערים. אנחנו גרים יחד, וג'ורג' מותק של בחור. אם יהיו חידושים, בנוגע לחתונה, מה שלא נראה לעתיד-עתה באופק, אודיע לכם מייד.“ או אם תראו את חווה ברחוב תל-אביבי, תדעו שטוב לה פה, ושהיא עסוקה מכדי להתגעגע אל אהובה שבאמריקה. מי יודע, אולי עוד ייצא מישהו שיצליח לחדש את קביעותה בישראל.

מבט תמה, וביקשה עבודה בתור מוכרת, התלבשה ועשתה לו עיניים, עד שלאף אחרת לא נשאר צ'אנס אפילו לנסות להיכנס לתמונה. ואומנם, חברי הטובים של בני בארץ ניסו להפסיק את העניין ולספר לו סיפורים אבל דבר לא עזר. בני נדבק בחיידק האהבה, ולא עברו שבועיים מאז שעזב את הארץ והוא שלה לעופרה כרטיס לבוא אליו.

כשדיברתי עם בני השברע, שיחת-חוץ, אמר לי שהוא פשוט סבל מחסרונה של נערתו ולא יכול לחיות בלעדיה. השניים יחזרו לארץ ביחול, ואם עוד אז עוד תשי"ח רור האהבה בביתם, יש כל הסיכויים שהם אפילו יגשו לרבנות לברר מה הפרוצדורה, ואם יגלו שהיא מסובבת מדי, הם יקפצו ללאס-גאס שם, כפי שכולנו יודעים, אפי-שר להתחתן תוך פחות מחמש דקות. ר' הכסף, במיקרה זה, אינו מזהה בעייה, או רק לדיעבד. בנות הארץ, כשאני מבשרת על איזה מציאה כשרה, כדאית ופנויה, קחו אותה ברצינות, אפילו אם כל מה שיוצא מהי הוא רק טיטה ושתייה בר-מקסימיטי על חשבון הברוך.

ממכסיקו בגעגועים

עופרה רגב ובני גרבינסקי
כרטיס דחוף

כשזוהה בארץ המליונר היתודי המכסיקאי הצעיר והנאה בני גרבינסקי, ר' סיפרתי לכם שהוא מחפש לו סיפור-אהבה רציני, לא רבים האמינו לי. אבל אחת לפי חות, התייחסה לדברי ברצינות. עופרה רגב, שסיימה את הקורס לדיי-לוח, ויתרה על אהבתה הגדולה לטיס, ר' כיום אפשר למצוא את המרשבניקית מבית ינאי מתארחת במכסיקו-סיטי אצל בני הנ"ל. הסיפור כולו החל בבאזאר שאירגן בני בשרתון. באה לה עופרה לשם, עם

לא היתה גבול. מה בדיוק הולך שם? או, לדיברי רמי, זה ככה. „זאת מערכת יחסים מאד מיוחדת ומורכבת“. הוא אומר. „הכל חופשי חופשי. אני לא אשמור לך, את לא תשמרי לי, הכל פתוח ומזרחי וכל אחד חי את חייו הפרטים חופשי ומאשר. אבל בכל-זאת, הרבה כבוד הדדי יש, וידי דות בראש-יבראשונה.“

ומי שהיו לו בעיות עד היום בתחום הזה, אולי כדאי שיאמץ לו את השיטה.

מערכת יחסים

מיוחדת

הסדר חדש נכנס לתוקפו בימים אלה, וכדאי שתדעו עליו. יש לנו זוג אהבים שחי לו על תקן של יידיים, וכונתי לרמי נער, אישה-עסקים ובעלה-לשעבר של תמו לייבווביץ ירשת עין-החיה, ולזמרת הסטודנטית למשפטים מלי ברונשטיין.

השניים הכירו באחרונה, עת חזר רמי ממסע-עסקים בדרום-אפריקה ולונדון, גדלי קץ זה על זה ורמי ארז את חפציו רעבר להתגורר עם מלי. אבל חוץ מזה שאפשר לראותם מבליים הרבה יחד, אפשר גם לראותם מסתובבים לחוד, וכמובן, לסקרנותי

רמי נער
חידושים